

Programování v pregraduální přípravě učitelů informatiky

Diplomová práce

Studijní program: N1101 – Matematika

Studijní obory: 7504T077 – Učitelství informatiky pro střední školy

7504T089 – Učitelství matematiky pro střední školy

Autor práce: **Bc. Ondřej Vraštil**Vedoucí práce: Mgr. Jan Berki, Ph.D.

Programming in undergraduate training of CS teachers

Master thesis

Study programme: N1101 - Mathematics

Study branches: 7504T077 – Teacher training for lower and upper-secondary school,

Informatics

7504T089 - Teacher Training for Upper Secondary Schools,

Mathematics

Author: Bc. Ondřej Vraštil
Supervisor: Mgr. Jan Berki, Ph.D.

Tento list nahraďte originálem zadání.

Prohlášení

Byl jsem seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:			
Podpis:			

Abstrakt

Tato zpráva popisuje třídu tulthesis pro sazbu absolventských prací Technické univerzity v Liberci pomocí typografického systému \LaTeX X.

Abstract

This report describes the tulthesis package for Technical university of Liberec thesis typesetting using the LaTeX typographic system.

Poděkování

Rád bych poděkoval všem, kteří přispěli ke vzniku tohoto dílka.

Obsah

1	Úvod	8
2	Programování 2.1 Algoritmus a programování – odborné definice a vztahy 2.2 Vztah algoritmizace a programování 2.3 Programovací paradigmata	. 11 . 12 . 14 . 16 . 21
3	Analýza deklarovaného kurikula pregraduální přípravy 3.1 Stav problematiky	
4	Textová analýza 4.1 Popis vzorku	. 28
5	Návrh konceptu pregraduální přípravy 5.1 ZŠ	
6	Závěr	30

1 Úvod

Nedílnou součástí pregraduální přípravy budoucích učitelů informatiky základních i středních škol je výuka programováni a teorie algoritmů. Toto téma je v součastnosti získává na popularitě i na středních a základních školách, kde je mu věnováno stále více pozornosti. Výuka úvodu do programování a algoritmického myšení je nejen obsažena v deklarovaném kurikulu pro gymnázia a některé odborné střední školy, ale v uzpůsobené podobě se objevuje i ve výuce na školách základních, kde se mohou mladí žáci setkat se speciálními programovacími jazyky pro děti.

Nutnou podmínkou správně provedené didaktické transformace látky směrem k žákovi je nadhled a vzdělani učitele, jež by měl nabýt během svého vysokoškolského studia. Jednou z hlavnich premis je kvalitni vzdělani v rámci pregradualní připravy, ve které by měl student – budoucí učitel získat vhled do tématu natolik, aby dokázal obstojně předat znalosti svým žákum. Na kvalitu pregraduální přípravy má vliv mnoho aspektu, jedním z nich je i relevance a aktualita, které mají pro informatiku, jakožto mladý a dynamicky se rozvíjející obor velký význam. Fakulty připravující učitele informatiky by měli pružně reagovat na moderní trendy ve výuce a uspokojit poptávku po kvalifikovaných učitelích. V dnešní době se na našich základních a středních školách začínají využívat pro školní prostředí nová témata jako je robotika nebo unplugged teaching, pro která je znalost algoritmizace nutná. Jak si naše vysoké školy vedou ve výuce programování a algoritmizace? Následují moderní trendy a požadavky zaměstnavatelů budoucích absolventů? Je pořadí předmětů během studia smysluplné? Dá se vysledovat podobnost mezi programy napříč republikou? Existuje jeden nejvhodnější způsob jak učit programovaní budoucí učitele, nebo je možnost volit z více cest? Abychom tyto otázky mohli zodpovědět, je v první řadě nutné pokusit se analyzovat zdroje týkající se programování a pregraduální přípravy učitelů. Dále je potřeba získat data o obsahu jednotlivých předmětů v rámci pregraduální přípravy napříč fakultami v CR. Fakulty tyto data zveřejňují v sylabech, které jsou volně k dispozici na stránkách jednotlivých fakult. Získaná data budou zkoumána fornou textové analýzy, jež by mohla na výše zmíněné otázky odpovědět. Na výsledcích teoreticko-rešeršní části i praktické části bude postavena závěrečná část, návrh idealního sestavení vhodného konceptu výuky programování na VŠ pro budoucí učitele středních i základních škol.

ToDo

	Ρ.
1. ???tahle kapitola by potřebovala trochu vyladit a zpřehlednit, algoritmizaci v RVP popsala už ve své diplomové práci Bromová, lepší se odkazovat nebo	
1 1 1 1	14
2. ???Je to kategorie, nebo se to nazývá jinak?	15
3. lépe	15
4. citace	15
5. citace	17
6. Chybí citace, je potřeba trošku uhladit	21
7. citace - stránky blueJ	22
8. Jak jsem tyto jazyky volil	23
9. http://cacm.acm.org/blogs/blog-cacm/176450-python-is-now-the-most-	
popular-introductory-teaching-language-at-top-u-s-universities/fulltext	24
10. Skúsenosti s programovaním na základnej škole, didinfo2015	24
11. Java Programming Language ,Kamran Sartipi, August, 1996	24
12. http://jtie.upol.cz/pdfs/jti/2013/01/15.pdf	
	24

2 Programování

Pokud máme zkoumat pregradualní přípravu učitelů informatiky v oblasti programování, měli bychom odpovědět na důležitou otázku – Proč se vlastně zařazuje výuka programování do přípravy budoucích učitelů informatiky? Jaký zde má smysl? Definujeme nejdřív co je algoritmizace a programování, jak jsou tato témata zakotvena v našich kurikulárních dokumentech a nakonec odpovíme na dvě důležité otázky: Proč by vlastně mělo být součástí pregraduální přípravy budoucích učitelů informatiky na VŠ a jakým způsobem může být vyučováno.

2.1 Algoritmus a programování – odborné definice a vztahy

"Before there were computers, there were algorithms. But now that there are computers, there are even more algorithms, and algorithms lie at the heart of computing. "

- Introduction to Algorithms

Algoritmus je jeden z ústředních (ne li ten vůbec nejústřednější) pojem z oblasti informatiky (Schubert & Schwill 2011). V literatuře najdeme několik jeho definic. Schubertová a Schwill popisují algoritmus jako formálními prostředky popsatelný, mechanicky proveditelný postpup k řešení třídy problému (2011, s. 4). Cormen popisuje algoritmus jako sadu kroků ke splnění úlohy, počítačový algoritmus jako sadu korků ke splnění úlohy tak přesně popsaných, aby je dokázal vykonat počítač.(2013, s. 1). Pro Skienu je aloritmus procedura ke splnění konkrétní úlohy a myšlenka, která stojí za počítačovým programem (2008, s. 3). Cormen, Leiserson, Rivest¹ a Stein ve své obsáhlé publikaci popisují algoritmus jako jasně definovanou výpočetní proceduru, která přijímá hodnotu nebo soubor hodnot jako vstup a produkuje hodnotu nebo soubor hodnot jako výstup (2009, s. 5). Známý informatik Donald Knuth, tvůrce typografického systému Tex² definuje algoritmus jako konečnou množinou pravidel, která popisují posloupnost operací pro řešení jistého typu problémů (2008, s. 5). Další definici najdeme u Harela a Feldmana: Algoritmus je abstraktní návod předepisující proces, který by mohl být proveden

 $^{^1\}mathrm{písmeno}$ "R" v RSA

²kterým je psána i tato práce

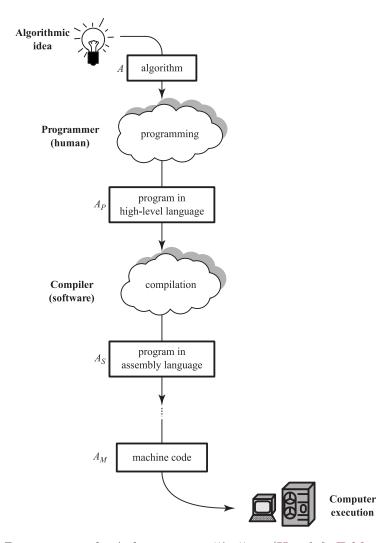
člověkem, počítačem nebo jinými prostředky (2004, s. XII). Podle Knutha (2008, s. 4-6) musí algoritmus splňovat několik základní vlastností:

- Konečnost Algoriitmus musí vždy po určitém počtu kroků skončit.
- *Určitost* Každý krok algoritmu musí být přesně definován a pro každý případ v něm musá být s určitostí a jednoznačností poposány prováděné operace.
- Vstup Každý algoritmus má nula nebo více vstupů: to jsou veličiny, které do algoritmu zadáme před jeho zahájením nebo které načteme dynamicky za běhu.
- *Výstup* Algoritmus má také jeden nebo více výstupů: to jsou veličiny, které mají zadaný vztah ke vstupům.
- Efektivita Algoritmus by měl být zároveň efektivním, což znamená, že všechny jeho operace musí být v rozumné míře jednoduché, takže by je v principu měl být schopen přesně a za konečnou dobu provést kdokoli s tužkou a papírem.

Často najdeme přirovnání algoritmu ke kuchařskému receptu jako například u Knutha (2008, s. 6) nebo u Harela a Feldmana (2004, s. 4). Vstupem jsou pak v tomto případě suroviny, výstupem je hotové jídlo. Recept je konečný, naše vaření nebude probíhat nekonečně dlouho a efektivní – můžeme je provést v relativně krátkém čase. Proces převodu problému na jednotlivé kroky nazýváme algoritmizace. (Schubert & Schwill 2011, s. 67) Motyčka chápe algoritmizaci problému při tvorbě programu jako vyváření postupu řešení daného problému na počítači, dále jako krásnou tvůrči činnost, při které využíváme intelekt, zkušenosti, intuici a postupně vytváříme spoustu postupů řešení, z nichž ty počáteční zpravidla k cíli nevedou vůbec, další vedou k cíli pouze občas a havárie již jen v určitých zvláštních (mezních) situacích, o kterých jsme na počátku našeho snažení vůbec neuvažovali (1999, s. 5).

2.2 Vztah algoritmizace a programování

Pokud jsme si definovali algoritmus obecně, musíme definovat i propojení tohoto pojmu s počítači – stroji. Počítače v současné době k řešení mnoha problémů okolo nás, např. automatickému pilotování letadla, nebo složitým simulacím chemických procesů. (Harel & Feldman 2004, s. 49). Vše jsou složité algoritmy vykonávané počítačem. Aby počítač mohl provést příkaz, je algoritmus zapsán v **programovacím jazyku**, umělém jazyku, který je zpravidla zredukovanou podmonžinou anglického jazyka. Programem pak rozumíme záps algoritmu v programovacím jazyku (Motyčka 1999, s. 6). V současné době existuje mnoho jazyků lišících se syntaxí a použitím. Jazyky se líší mírou abstrakce – vyšší jazyky se podobají lidské řečí, jsou více abstraktní, naopak pomcí nižších jazyků je možné lépe ovládat strojové operace, mají nižší abstrakci. Schéma (2.4) popisuje celý princip od myšlenky algorithmu až po jeho provedení počítačem. Programátor –

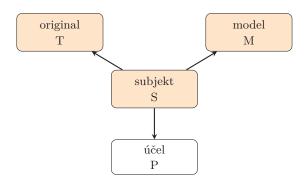
Obrázek 2.1: Proces provedení algoritmu počítačem (Harel & Feldman 2004, s. 56)

člověk naprogramuje algoritmus do programu v některém z vyšších jazyků. Poté si počítač převádí, tzv. kompiluje tento program do nižšího jazyku, tzv. jazyku symbolických adres (anglicky assembly language). Tento jazyk už přímo odkazuje na místa v počítačové paměti. Následně už je program převeden do strojového kódu, jehož instrukcím rozumí procesor a je schopen je provést. Alternativa ke kompilaci je převod pomocí interpretru. Na rozdíl od kompilace dokáže interpretr provést program aniž by byl převeden do strojového kódu (Harel & Feldman 2004, s. 54-57)

2.3 Programovací paradigmata

V jistém smyslu můžeme na informatiku nahlížet jako na vědu, která se zabývá vytváření realizovatelných modelů. Proces vytváření modelů se dá popsat jako relace R(S,P,T,M), kde subjekt S vytváři model M podle originálu T za účelem P) (Schubert & Schwill 2011, s. 135). Jelikož pomocí počítače modelujeme monoho různých situací, existuje mnoho programovacích jazyků. Ty se sdružují do několika

hlavních stylů, které se liší přístupem k abstrakci dat a operacím s nimi a představuji specifický přístup k programu a jeho provedení. Takovéto styly nazvýma programovací paradigmata (Bolshakova 2005, s. 286).

Obrázek 2.2: Schéma vytváření modelů (Schubert & Schwill 2011, s. 135)

Imperativní paradigma se vyvinulo z nižších jazyků – strojového a jazyku symbolických adres (Bolshakova 2005, s. 286). Z pohledu toho paradigmatu je počítač soubor pamětových buněk organizovaných do ruzných typů datových struktur, jako pole nebo seznam. Program je v tomto paradigmatu je sekvence přesných příkazů, která mění data v těchto strukturách a které jsou spuštěny v přesném sledu. Jelikož program pracuje se stále stejným pamětovým místem, ke kterému uživatel přistupuje pomocí tzv. proměnných, měl by mít programátor v každém kroku programu přehled, jak se tyto hodnoty mění.

Ve **Funkcionálním paradigmat** je programem výraz, který se skládá z funkcí s podobnou strukturou jako mají funkce matematické. Jedna funkce může být argumentem jiné funkce. Po spuštění proběhne zjednodušení tohoto výrazu až do podoby, kdy zjednodušit dále nelze. není zde principmpodifikovatelné paměti jako v imperativním paradigmatu (Škavrda 2006).

V **logickém paradigmatu** je program brán jako soubor logických formulí – axiomů, které popisují vztahy a vlastnosti nějakých objektů a dotaz, který má být na základě těchto pravidel zdpovězen – dokázán.

Základní myšlenka **oběktově orientovaného paradigmatu** se zakládá na představě, že realný svět je množství objektů, které spolu navzájem komunikují. Definujeme zde skupiny prvků s podobnými vlastnostmi nazývane třídy. Na rozdíl od imperativního paradigmatu, ve kterém jsou funkce považovány za aktivního činitele modifikujícího pasivně uložená data, oběktově orientované paradigma považuje za aktivní v paměti uložené objekty a za funkce jsou jen pasivní zprávy, které si objěkty mezi sebou posílají. Přehlednou tabulku paradigmat uvádí Bolshakova (2005, s. 287):

Paradigma	Klíčový koncept	Program	Provedení programu	Výsledek	
Imperativní	Příkaz (instrukce)	Sekvence příkazů	Provedení příkazů	Zavěrečný stav počítačové paměti	
Funkcionální	Funkce	Soubor funkcí	Vyhodnocení funkcí	Hodnota hlavní funkce	
Logické	Predikát	Logické formule: axiomy a theorémy	Logické dokazování theorému	Úuspěch nebo neúspěch dokazování	
Objektově orientované	Objekt	Soubor tříd a objektů	Výměna zpráv mezi objekty	Finální stav objěktových stavů	

Programovací jazyk nemusí podporovat pouze jedno paradigma, takovým jazykům pak říkamé **multiparadigmatické**.

2.4 Programování z pohledu deklarovaného kurikula ZŠ a SŠ

1.???tahle kapitola by potřebovala trochu vyladit a zpřehlednit, algoritmizaci v RVP popsala už ve své diplomové práci Bromová, lepší se odkazovat nebo přepracovat? Jedním z určujících dokumentů pro vzdělávání na základních a středních školách je Rámcový vzdělávací program. Tento koncepční dokument určuje a specifikuje obsah výuky na republikové úrovni a odvijí se od něho dokumenty na úrovni nižší – školní vzdělácací programy, má tedy zásadní vliv. V jaké míře je zde programování nebo algoritmizace obsažena?

V RVP pro základní vzdělávání (MSMT 2016) spadá pod tzv. vzdělávací oblast Informační a komunikační Informační a komunikační technologie. Charakteristika oblasti pojem algoritmus, programování ani jím příbuzná nebo odvozená slova neuvádí. Zaměřuje se spíše na výuku práce s výpočetní technikou a práci s informací. Zmínku najdeme tzv. cílových zaměřeních kdy je uvedeno, že Vzdělání v oblasti vede žáka k schopnosti formulovat svůj požadavek a využívat při interakci s počítačem algoritmické myšlení. RVP dále kategorizuje vzdělávací obsah a rozděluje ho do učiva prvního a druhého stupně, pojem algoritmizace ani programování zde nenajdeme.

V RVP pro gymnázia se mění (rozšiřuje) název vzdělávací oblasti na Informatika a informační a komunikační technologie. Jak název napovídá, součástí výky na gymnáziích by měl být záklay informatiky jako vědy. Zaměřuje se hlavně na způsob myšlení Cílem je zpřístupnit žákům základní pojmy a metody informatiky, napomáhat rozvoji abstraktního, systémového myšlení, podporovat schopnost vhodně vyjadřovat své myšlenky, smysluplnou argumentací je obhajovat a tvůrčím způsobem přistupovat k řešení problémů. Pojem algorytmus se tu oběvuje už excplitině také Žák se seznámí se základními principy fungování prostředků ICT a soustředí se na pochopení podstaty a průběhu informačních procesů, algoritmického přístupu k řešení úloh a významu informačních systémů ve společnosti. I mezi cíly je algoritmizace zastoupena a to přímo jako bod uplatňování algoritmického způsobu myšlení při řešení problémových

úloh. Za cíl, který by se k algoritmizaci a programování mohl vztahovat také je porozumění základním pojmům a metodám informatiky jako vědního oboru a k jeho uplatnění v ostatních vědních oborech a profesích, tento bod můžeme reprezentovat mnoha způsoby. Ve vzdělávacím obsahu se pak oběvuje kategorie2.???Je to kategorie, nebo se to nazývá jinak? Zpracování a prezentace inforací, kde jedním z očekávaných výstupu je, že žák aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů. To reflektuje i učivo (které je pro tvorbu ŠVP závazné) a jeho bod algoritmizace úloh – algoritmus, zápis algoritmu, úvod do programování, na gymnáziu je tedy výuka programování a algoritmizace povinou součástí, ale bližší cíle vzdělávání nejsou popsány.3.lépe

Vzdělávání na odborných středních školách probíhá samozřejmě podle RVP také, každý obor má svůj vlastní dokument. Analyzujme nyní výskyt algoritmizace a programování na RVP oboru Informační technologie 4.citace, kde by úroveň informatického vzdělávání měla být nejvyšší z celého středoškolského systému. Programování najdeme v tzv. klíčových odborných kompetencích, konkrétně klíčová kopetence Programovat a vyvíjet uživatelská, databázová a webová řešení, tzn. aby absolventi:

- algoritmizovali úlohy a tvořili aplikace v některém vývojovém prostředí;
- realizovali databázová řešení;
- tvořili webové stránky.

V RVP pro odborné vzdělávání existují vzdělávací oblasti tak jako v RVP pro gymnázia, dělí se ještě dále na tzv. vzdělávací okruhy podle kterých se na školní úrovni definuje obsah jednotlivých předmětů. Pro programování má odborné vzdělávání samostatný okurh nazvaný programování a vývoj aplikací jehož cílem je naučit žáka vytvářet algoritmy a pomocí programovacího jazyka zapsat zdrojový kód programu. V tabulce (2.1) obsažené v RVP najdeme definované výsledky vzdělávání a učivo.

Pro odborné školy je tedy vzdělávací obsah blíže specifokován. Najdeme zde i zmínky o jednotlivých programovacích paradigmatech.

Shrňme si, jak je programování a algoritmizace obsažena v RVP všech stupňu vzdělávání a jaký to má důsledek na výuku. Celá koncepce RVP dává škole pouze obecný rámec, který by měla dodržovat. Pro jednotlivá témata zde není uvedena časová dotace, což dává možost upřednostnit některá témata před ostatními. Dále zde nejsou uvedeny metody, které mají být při výuce použity, taže např. algoritmizace může být procvičována mnoha různými způsoby. Pro programování nějsou na národní úrovni určeny ani doporučeny konkrétní programovací jazyky, kromě odborného vzdělávání není ani určeno, jaké paradigma by mělo být při výuce použito. Mezi základními školami vznikají někdy velké rozdíly, kdy některé ŠVP zahrnují programování (skrze dětské programovací jazyky) na prvním stupni, některé vůbec programování nenasazují. Obecně lze říci, že výuka ICT je směřována spíše

³Měl jsem osobní zkušenost na dvou základních školách, jedna s využitím disponibilních hodin vyučovala informatiku během 3.-7. ročníku, kdy už ve třetím ročníku výuka obsahovala dětský programovací jazyk Baltík. Druhá škola měla nejnižší možnou dotaci jednu hodinu pro každý stupeň a o výuce programování se zde vůbec neuvažovalo, jednalo spíše o výuku informačních technologií.

Tabulka 2.1: Obsahový okruh programování a vývoj aplikací

Výsledky vzdělávání	Učivo
 Žák: zná vlastnosti algoritmu; zanalyzuje úlohu a algoritmizuje ji; zapíše algoritmus vhodným způsobem; 	1 Algoritmizace • význam, prvky algoritmu
 použije základní datové typy; použije řídící struktury programu; vytvoří jednoduché strukturované programy; 	 2 Strukturované programování datové typy řídicí struktury
 rozumí pojmům třída, objekt a zná jejich základní vlastnosti; použije jednoduché objekty; 	3 Úvod do objektového programování • třída, objekt, vlastnosti tříd
zná výhody použití jazyka SQL;použije základní příkazy jazyka SQL;	4 Základy jazyka SQL • základní příkazy (SELECT, UPDATE, INSERT, DELETE)
 aplikuje zásady tvorby WWW stránek; orientuje se ve struktuře HTML stránky; vytvoří webové stránky včetně optimalizace a validace; použije formuláře a skriptovací jazyk. 	5 Tvorba statických a dynamických webových stránek

k ovládání informačních a komunikačních technologií, než k práci s algoritmizací a programováním. Pokud bychom měli tvořit vysokoškolskou přípravu podle RVP, v programu ZŠ by se programování nemuselo objevit vůbec, stačilo by osvojení alogritmizace. V programu pro SŠ už se zcela jistě programování objevit musí, nejsme ale omezeni konkrétním programovacím jazykem. Pregraduální příprava z pohledu RVP by také měla obsahovat jak průpravu do paradigmatu strukturovaného programování, tak i objektově orientovaného programování, tak aby byl absolvent schopen zajistit výuku na střední odborné škole oboru informatika.

2.4.1 Deklarované kurikulum výuky informatiky na Slovensku

Jelikož je informatika mladý obor a změny v něm opravdu rychlé, kurikulární dokumenty nemusí obsahovat nejaktuálnější trendy v oboru. Analyzujme proto zakotvení programování ve slovenských kurikulárních dokumentech. Štátný vzdelávací program je tomu českému velmi podobný, vznikl ale o trochu později. Porovnání těchto kurikulárních dokumentů pro úroveň ISCED 1 a 2 provedl Berki (2011), nedostatečná specifikace vzdělávacího obsahu a absence práce s informatikou jako vědou a algoritmickým myšlením byly jeho hlavní zjištění. (Berki 2011, s. 36) Obsah učiva informatiky je pro školy úrovně ISCED 1-3 rozdělen do pěti okruhů:

- Informácie okolo nás
- Komunikácia prostredníctvom IKT
- Postupy, riešenie problémov, algoritmické myslenie
- Princípy fungovania IKT

Tabulka 2.2: Obsahový okruh *Postupy, riešenie problémov, algoritmické myslenie* z ŠVP 2011

5.citace					
Výkonový štandard	Obsahový štandard				
 Analyzovať problém, navrhnúť algoritmus riešenia problému, zapísať algoritmus v zrozumiteľnej formálnej podobe, overiť správnosť algoritmu. Riešiť problémy pomocou algoritmov, vedieť ich zapísať do programovacieho jazyka, hľadať a opravovať chyby. Rozumieť hotovým programom, určiť vlastnosti vstupov, výstupov a vzťahy medzi nimi, vedieť ich testovať a modifikovať. Riešiť úlohy pomocou príkazov s rôznymi obmedzeniami pouţitia príkazov, premenných, typov a operácií. Používať základné typy používaného programovacieho jazyka Rozpoznať a odstrániť syntaktické chyby, opraviť chyby vzniknuté počas behu programu, identifikovať miesta programu, na ktorých môže dôjsť k chybám počas behu programu. 	 Problém. Algoritmus. Algoritmy z beţného života. Spôsoby zápisu algoritmov. Etapy riešenia problému – rozbor problému, algoritmus, program, ladenie. Programovací jazyk – syntax, spustenie programu, logické chyby, chyby počas behu programu. Pojmy – príkazy (priradenie, vstup, výstup), riadiace štruktúry (podmienené príkazy, cykly), premenné, typy, množina operácií. 				

• Informačná spoločnosť

Algoritmizaci se věnuje okruh Postupy, riešenie problémov, algoritmické myslenie, ve kterém jsou dále definovány obsahové a výkonové standardy⁴. Uvádím tabulku (2.2) pro úroveň ISCED3. Slovenské deklarované kurikulum má tedy pro algoritmizaci vlastní okruh, ve kterém jsou je učivo i výstupní standardy rozepsány mnohem detailněji než v kurikulu českém. U programovacího jazyka jasně uvádí, které pojmy by měl žák znát. Stejně ale jako české RVP dává prostor k případné variaci, nedefinuje paradigma programovacího jazyka ani blíže nespecifikuje programovací jazyky. Jelikož je dodržena jednotná struktura napříč všemi stupni vzdělávání, můžeme snadno identifikovat posuny v úrovni vzdělávání pro jednotlivá témata. (Berki 2016, s. 85)

Slovensko ale v inovaci pokračovalo a v roce 2015 nasadilo Inovovaný štatný vzdělávací program, který všechny oblasti ještě dále specifikuje. Uveďme nyní jako příklad opět tabulku s obsahovými a výkonovými standarty předmětu informatika pro úroveň ISCED3 okruhu Postupy, riešenie problémov, algoritmické myslenie pro 5.–8. ročník víceletého gymnázia⁵:

⁴Obsahovým standardem rozumíme obsah probíraného učiva, výkonovým standardem jsou výstupní kompetence absolventa

 $^{^5\}mathrm{Na}$ rozdíl od dokumentu z roku 2011 je obsah vzdělávání rozdělen na dva celky, 1.-4. a 5.-8. ročník

Tabulka 2.3: Obsahový okruh programování a vývoj aplikací

Výkonový štandard Obsahový štandard Analýza problému Žiak vie/dokáže Vlastnosti a vzťahy: zadaný problém – vstup identifikovať vstupné informácie – výstup Procesy: rozdelenie problému na menšie zadania úlohy, popísať očakávané výstupy, výsledky, časti, syntéza riešenia z riešení menších akcie. častí, identifikovanie opakujúcich sa vzorov, identifikovanie miest pre rozhodovanie sa identifikovať problém, ktorý sa bude riešiť algoritmicky, (vetvenie a opakovanie), identifikovanie • formulovať a neformálne (prirodzeným všeobecných vzťahov medzi informáciami jazykom) vyjadriť ideu riešenia, · význam, prvky algoritmu uvažovať o vlastnostiach vykonávateľa (napr. korytnačka, grafické pero, robot, a pod.), • naplánovať riešenie úlohy ako postupnosť príkazov vetvenia a opakovania Jazyk na zápis riešenia • používať jazyk na zápis algoritmického Pojem: program, programovací jazyk riešenia problému (použiť konštrukcie Vlastnosti a vzťahy: zápis algoritmu a jazyka, aplikovať pravidlá jazyka), vykonanie programu, vstup – vykonanie • rozpoznať a odstrániť chyby v zápise, programu výstup/akcia Procesy: vytvárať zápisy a interpretovať zápisy zostavenie programu, identifikovanie, podľa nových stanovených pravidiel hľadanie, opravovanie chýb (syntaxe) pre zápis algoritmov. Pomocou postupnosti príkazov • riešiť problém skladaním príkazov do Pojmy: príkaz, parameter príkazu, postupnosti, postupnosť príkazov Vlastnosti a vzťahy: aplikovať pravidlá, konštrukcie jazyka pre ako súvisia príkazy a výsledok realizácie zostavenie postupnosti príkazov. programu Procesy: zostavenie a úprava príkazov, vyhodnotenie postupnosti prí- kazov, úprava sekvencie príkazov (pridanie, odstránenie príkazu, zmena poradia príkazov) Pomocou nástrojov na interakciu • rozpoznávať situácie, kedy treba získať Vlastnosti a vzťahy: prostriedky jazyka pre získanie vstupu, spracovanie vstupu a vstup, identifikovať vlastnosti vstupnej zobrazenie výstupu Procesy: čakanie na informácie (obmedzenia, rozsah, formát), neznámy vstup - vykonanie akcie - výstup,

- rozpoznávať situácie, kedy treba zobraziť výstup, realizovať akciu,
- zapisovať algoritmus, ktorý reaguje na vstup,
- vytvárať hypotézu, ako neznámy algoritmus spracováva zadaný vstup, ak sú dané páry vstup-výstup/akcia.

ná- sledný efekt

Pomocou premenných

- identifikovať zo zadania úlohy, ktoré údaje musia byť zapamätané, resp. sa menia (a teda vyžadujú použitie premenných),
- riešiť problémy, v ktorých si treba zapamätať a neskôr použiť zapamätané hodnoty vo výrazoch,
- zovšeobecňovať riešenie tak, aby fungovalo nielen s konštantami

Pojmy: premenná, meno (pomenovanie) premennej, hodnota premennej, operácia (+, -, *, /) Vlastnosti a vzťahy: pravidlá jazyka pre použitie premennej, meno premennej – hodnota premennej Procesy: nastavenie hodnoty (priradenie), zistenie hodnoty (použitie premennej), zmena hodnoty premennej, vyhodnocovanie výrazu s premennými, číslami a operáciami

Pomocou cyklov

- rozpoznávať opakujúce sa vzory,
- rozpoznávať, aká časť algoritmu sa má vykonať pred, počas aj po skončení cyklu,
- riešiť problémy, v ktorých treba výsledok získať akumulovaním čiastkových výsledkov v rámci cyklu
- riešiť problémy, ktoré vyžadujú neznámy počet opakovaní,
- riešiť problémy, v ktorých sa kombinujú cykly a vetvenia,
- stanovovať hranice a podmienky vykonávania cyklov.

Pojmy: opakovanie, počet opakovaní, podmienka vykonávania cyklu, telo cyklu Vlastnosti a vzťahy: ako súvisí počet opakovaní s výsledkom, čo platí po skončení cyklu Procesy: vyhodnotenie hraníc/podmienky cyklu, vykonávanie cyklu

Pomocou vetvenia

- rozpoznávať situácie a podmienky, kedy treba použiť vetvenie,
- rozpoznávať, aká časť algoritmu sa má vykonať pred, v rámci a po skončení vetvenia
- riešiť problémy, ktoré vyžadujú vetvenie so zloženými podmienkami (s logickými spojkami),
- riešiť problémy, v ktorých sa kombinujú cykly a vetvenia.

Pojmy: vetvenie, podmienka Vlastnosti a vzťahy: pravda/nepravda – splnená/nesplnená podmienka Procesy: zostavovanie a upravovanie vetvenia, vytvorenie podmienky a vyhodnotenie podmienky s negáciami a logickými spojkami (a, alebo)

Interpretácia zápisu riešenia

- krokovať riešenie, simulovať činnosť vykonávateľa s postupnos- tou príkazov, s výrazmi a premennými, s vetvením a s cyklami,
- vyjadrovať ideu daného návodu (objavovať a vlastnými slovami popísať ideu zapísaného riešenia – ako program funguje, čo zápis realizuje pre rôzne vstupy),
- upraviť riešenie úlohy vzhľadom na rôzne dané obmedzenia.
- dopĺňať, dokončovať, modifikovať rozpracované riešenie,
- hľadať vzťah medzi vstupom, algoritmom a výsledkom,
- uvažovať o rôznych riešeniach, navrhovať vylepšenie.

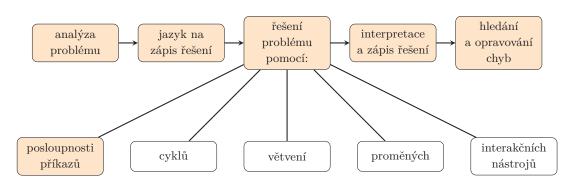
Vlastnosti a vzťahy: jazyk - vykonanie programu Procesy: krokovanie, čo sa deje v počítači v prípade chyby v programe

Hľadanie a opravovanie chýb

- rozpoznávat, že program pracuje nesprávne,
- hľadať chybu vo vlastnom, nesprávne pracujúcom programe a opraviť ju,
- zistovať, pre aké vstupy, v ktorých prípadoch, situáciách program zle pracuje,
- uvádzať kontra príklad, kedy niečo neplatí, nefunguje,
- posúdiť a overiť správnosť riešenia (svojho aj cudzieho),
- rozlišovať chybu pri realizácii od chyby v zápise.

Vlastnosti a vzťahy: chyba v postupnosti príkazov (zlý príkaz, chýbajú- ci príkaz, vymenený príkaz alebo príkaz navyše), chyba vo výrazoch s premennými, chyba v algoritmoch s cyklami a s vetvením, chyba pri realizácii (logická chyba), chyba v zápise (syntaktická chyba) Procesy: rozpoznanie chyby, hľadanie chyby

Výhodou je, že toto dělení je zachováno pro všechny stupňe vzdělávání, snandno se identifikuje posun žáků v jejich znalostech a dovednostech jak píše Berki (2016, s. 85), který uvádí i tabulku posunu pro jednotlivé celky napříč celky. Pro náš celek Algoritmické řešení problému je zajímavé také to, že úzce kopíruje samotný algoritmus vývoje softwaru, můžeme ho tedy zobrazit v přehledném diagramu (obrázek2.3), barevně jsou označené bloky společné pro všechny úrovně vzdělávání:

Obrázek 2.3: Obsahový okruh programování a vývoj aplikací

Slovenské dekralované kurikulum podobně jako to české nespecifikuje konkrétní programovou výbavu nebo programovací paradigma. Na rozdíl od něj ale spefikuje a rozděluje obsah vzdělávání do přehledných a smysluplných kategorií, úroveň dosaženého vzdělání je tím lépe ověřitelná.

Pokud budeme předpokládat, že jedním z determinantů pregraduální přípravy jsou i deklarované kurikulum na národní úrovni, slovenská verze kurikula má se svoji specifikovanější podobou výhodu. Tím, že slovenské kurikulum vymezilo pro algoritmizaci a programování vlastní okruh, dává tomuto tématu vysokou důležitost a bere ho jeho nedílnou součást výuky informatiky na základních a středních školách.

2.5 Proč učit programováníí?

6.Chybí citace, je potřeba trošku uhladit Programování je běžně sočástí pregraduální přípravy učitelů, ačkoliv se nesetkává u studentů s velkou oblibou. Studenti mají obtíže předměty zaměřené na programování absolvat,"a proto by se raději ve své budoucí pedagogické praxi výuce programování vyhnuli." Studenti se staví spíše proti výuce programování na základních školách, má být podle nich součásti jen výběrových předmětů na gymnáziích. Uvád důvody jako:

- Výuka programování je příliš složitá pro žáky základníchi většiny středních škol,
- programovací jazyky jsou nesrozumitelné a žáci by jenezvládli,
- vývojové nástroje jsou komplikované a nepřehledné,
- výuka programování je časově náročná a nezůstal by časna důležitější témata,
- studenti mají negativní zkušenost s výukou programování na střední nebo základní škole,
- nepotřebujeme tolik programátorů v praxi.

Takovýmto studentům je potřeba objasnit několik důvodů, proč by mohlo amělo být programování a algoritmizace součástí kurikula jak na vysoké škole tak na nižších stupních. Výuka programování a algoritmizace není příprava na povolaní programátora, ale "Cílem programování ve škole je rozvoj tvořivosti a myšlení . Samotné prgramování je (skvělým) nástrojem k dosahování těchto cílů." (http://ucime-informatiku.blogspot.cz/2015/10/povinne-programovani-od-prvni-tridy.html) Koncepty které se studenti naučí během odborného výkladu mohou na základních a středních školách předávat způsobem, kterému rozumí děti, např. Pomiocí dětských programovacích jazyků jako Scratch nebo Logo, případně programovat jednoduché roboty.

Schubert a Schwillová označili jako základná myšlenky informatiky pojmy algoritmus, jazyk a strukturální rozklad. Programování s těmito pojmy úzce souvisí, dá se tak označit za jedno z důležitých témat informatiky a mělo by tak být součástí oboru, který připravuje budoucí učitele informatiky

Ačkoliv v našem RVP má algoritmizace a programování jen malé zastoupení oproti informačním technologiím zaměřeným uživatelským způsobem, v zahraničí se situace v poslední dobou mění. "V současné době probíhají v řadě zemí kurikulární reformy, v nichž se vymezuje a mění postavení informatiky. Kurikulární reforma, v níž má významné postavení informatická složka, probíhá například v Polsku, v Austrálii nebo v Rusku." (didaktika na startu). Na Slovensku se setkávají žáci s informatickými tématy jako algoritmické myšlení procedury a princip fungování digitálních technologii už od 3. třídy. V Anglii je zaveden je od září 2014 se vyučuje předmět Computing,(cas, didaktika inf. Na startu) jehož cílem je rozumět a aplikovat základní principy informatiky. Je možné, že se dočkáme v ČR změny kurikulárních dokumentů tímto směrem, učitelé by na to měli být připraveni.

Velkým příznivcem programování ve vzdělávání byl Seymour Papert, tvůrce dětského programovacího jazyku LOGO. Ve své knize Mindstorms popisuje mnoho výhod, které mají počítače a programování na vývoj a vzdělávání dětí. Ačkoliv tato

kniha vyšla už v roce 1980, můžeme některé myšlenky označit jako nadčasové⁶. Podle Paperta někteří žácii mají model učení postavené na schématu, ve kterém je výsledek špatně nebo správně, neexistuje jiná možnost. Ale v programování většinou prvotní verze programu není správně, je potřeba najít a opravit chyby. Při tomtou schématu pak není hlavní otazkou zda je program správně nebo špatně, ale zda je opravitelný. Další výhodou je, že při programování žáci využívají a učí se matematickému jazyku a matematice, ke kterému mají lepší vztah, protože je pro ně matematika využitelný nástroj, ne cíl výuky.

2.6 Jak učit programování?

Zaměřme se nyní, na to jakým způsobem je možné programování vyučovat. Výuka programování prochází v poslední době změnami, kterí se snaží reagovat dynamický rozvoj softwarového průmyslu. Cílem výuky programování není jen schopnost umění programovat, ale také schopnost vytvářet algoritmy a logicky přemýšlet. Většinou probíha výuka nejprve pomocí procedurálního paradigmatu, během kterého jsou studenti obeznámeni s datovými typy, vytvářením proměných, operátorech, cyklech, podmínkách apod. Výuka je úzce spojena se syntaxí jazyka, bez které by se student neobešel. Až následně se přechází k výzce objektového programování a pojmům jako třída objekt dědičnost. Jednou z nevýhod takového přístupu je, že "žáci z tohoto postupu získají pocit, že objektové programování je jen určitá nadstavba jazyka". Výuka může probíhat i pomcí jiných metodik, představme si krátce některé z nich:

Object first Filozofie této metodiky se snaž studentovi v první řadě představit důležité koncepty objektově orientovaného programování 7.citace - stránky blueJ, aniž by se musel zabývat syntaxí programovacího jazyka. Autoří této metodiky vytvořili vývojové prostředí BlueJ pro objěktově orientovaný programovací jazyk Java. Toto prostředí je jednoduché na ovládání a dokáže vizualizovat třídy programu do diagramu.

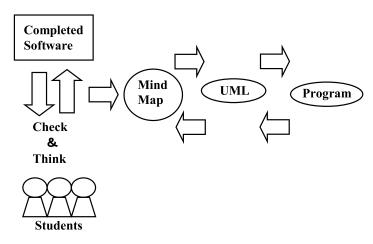
Architecture first Tato metodika se snaží rozšiřovat pojetí Object first, ke které přidává ještě větší důslednost na znalost architektury softwaru, než se přejde k samotnému kódování programu.

Algorithm first metodika se snaží zaměřit více pozornosti na vytváření algoritmů, než na jejich následném kódování. Studenti tráví více času navrhováním algoritmu a jejich vizualizaci pomocí vývojových diagramů. Díky tomu by měli být schopni převést problémy reálného světa do podoby algoritmu.

Agilní metodiky Tento pojem zastřešuje přístup k vývoji softwaru pomocí několika principů např. "Nejúčinnějším a nejefektnějším způsobem sdělování informací vývojovému týmu z vnějšku i uvnitř něj je osobní konverzace." nebo "Hlavním měřítkem pokroku je fungující software". Studenti v tomto přístupu

⁶Pepert úzce spolupracoval i s Jeanem Piagetem, tvůrcem známe teorie kognitivního vývoje, která se na pedagogických fakultách učí dodnes

zastávaji roli programátorů, vzájemě diskutují a pracují na návrhu softwaru, ke kterému požívají myšlenkové mapy a následně UML diagramy. Poté se přistupuje k samotnému programování, při kterém se snaží napsat alespoň malou ale hlavně funkční část kódu, což by je mělo motivovat do další práce. Případné problémy mohou vyřešit v kooperaci s ostatními.

Obrázek 2.4: Proces provedení algoritmu počítačem (Harel & Feldman 2004, s. 56)

Game first Tato metodika si klade jako prioritu zaujmout studenty. Výuka probíha formou vývoje počítačové hry, při kterém by se měli studenti seznámit i z odbornými znalostmi programování.

Důležitým aspektem ve výuce programováním je nejen paradigmatu a metodiky, ale i vhodného programovacího jazyka. Milebrandt definoval několik vlastnostní, kleré by měl mít programovací jazyk vhodný pro vzdělávání jako například:

- jednoduchost použití
- jednoduchá syntaxe
- dobré testovací nástroje
- smysluplné názvy klíčových slov

Některé další aspekty definovala Manilla, např.

- je zdarma
- ma širokou podporující komunitu
- jeho součástí je dobrý výukový materiál
- je rozšiřitelný ...

Uveďme si nyní několik programovacích jazyků, které jsou v součastnosti relevantní ve výuce programovánís. Jak jsem tyto jazyky volil

Python Jazyk Python byl poprvé vydán v roce 1991, jeho autorem je Guido Van Rossum. Tento jazyk je interpretovaný a multiparadigmatický, obsahuje konstrukce objektově oriientovaného, funkcionálního i imperativního paradigmatu. Jeho výhodou je přehlednost, byl vytvořen s důrazem na výuku programování. Využívá se k výuce na předních amerických

univerzitách 9.http://cacm.acm.org/blogs/blog-cacm/176450-python-is-now-the-most-popular-introductory-teaching-language-at-top-u-s-universities/fulltext, může být použit i kvýuce na základních školách. "Jazyk sa rýchlo a dobre učí. Programovanie je pragmatické a rýchlo vedie k stručnému a efektívnemu programovému kódu." 10.Skúsenosti s programovaním na základnej škole,didinfo2015

Java Je objektově orientovaný programovací jazyk, vyvinutý v roce 1990 Jamesem Gasolinem ve firmě Sun Microsystem. Jeho syntaxe vychází z populárních jazyků C a C++. 11. Java Programming Language "Kamran Sartipi, August, 1996 Hojně se využívá i k výuce programování na vysokých školách. Její výhodou je značná nezávislost na zařízení, je tak vužívna např. na mobilních zařízeních jako mobilní telefony nebo tablety. Pro Javu vzniklo nekolik vývojových prostředí vhodných pro výuku programování, které umožňuj vizualizovatí jednotlivé třídy a objekty programu jako např BlueJ nebo Greenfoot.

Scratch Programovací jazyk Scratch je speciálně vytvořen pro výuku dětí. Patří mezi vizuální programovací jazyky, programování tak probíha manipulací s grafickými prvky. I přes svoji jednoduchost dovoluje vytvořit i složitější programátorské konstrukce. Další jeho výhodou je možnost jednoduše sdílet vytvořené projekty v komunitě. Ačkoliv se nejedná o klasický, komerčně používaný jazyk, je vhodný k představení základů a vizualizaci konceptů programování.12. http://jtie.upol.cz/pdfs/jti/2013/01/15.pdf

Scheme Jazyk Scheme vznikl v roce 1975, jeho autoři jsou Guy Lewis Steele a Gerald Jay Sussman. Vychází z programovacího jazyka Lisp, je ale značně zjednodušen, "je možné syntaxi jazyka Scheme úplně vyložit během jedné přednášky". Jedná se o multiparadigmatický jazyk, "Jeho podstatou je programovací paradigma funkcionální, je v něm ale možné pracovat imperativním nebo objektově orientovaným stylem. Scheme je proto často označován jako "algoritmický" jazyk, tedy jazyk, ve kterém je možno snadno formulovat algoritmy." 13. http://bit.ly/2lkdfkc

Jak píše Lessner Programování jako takové (vývoj softwaru, popř. zápis algoritmů) ale na gymnáziu těžko obstojí v roli vzdělávacího cíle. Tímto cílem může být kultivace myšlení, rozvoj schopnosti systematicky analyzovat a řešit problémy, nikoliv znalost konkrétního programovacího jazyka. Proto by i výuka programování by měla brát v první řadě důraz na pochopení algoritmů před důkladnou znalostí syntaxe jazyka.

3 Analýza deklarovaného kurikula pregraduální přípravy

Příprava budoucích učitelů informatiky probíhá v ČR na přírodovědných a a pedagogických fakultách v rámcí strukturovaných dvoustupňových programů. V rámci praktického výzkumu byla nejdříve provedena rešerše zdrojů týkajících se této problematiky, následně byla proveden vlastní výzkum skládající se z vyhledání všech dostupných programů pro pregraduální přípravu učitelů informatiky, vyhledání a kategorizace předmětů zaměřených na programování a algoritmizaci a jejich následná textová analýza. V každé části výzkumu je popsána příslušná metodika.

3.1 Stav problematiky

V roce 2013 analyzoval programy pro pregraduální přípravu učitelů informatiky Berki. Byla provedano porovnání akreditovaných programů hlavně z hlediska poměru počtu kreditů pro předem definované kategorie (matematika, algoritmy, databázové a operační systémy, publikační systémy, technologie počítačů, didaktika). Podle této studie bakalářské programy zaměřují spíše na odbornou inforamtiku, zatímco navazující magisterské programy se zaměřují spíše na didaktiku informatiky.

3.2 pregradualní příprava učitelů informatiky-popis zkoumaného vzorku

Předmětem zkoumání byly studjní programy zaměřené na pregraduální přípravu učitelů informatiky na základních a středních školách. Studie se zaměřuje čistě na prezenční studium, nejsou jde zahrnutý kombinované ani dálkové programy. Pro relevantnost studie byly do výzkumu zahrnuty pouze programy, do kterých jsou přijímáni studenti pro rok 2017/2018. Tímto opatřením bylo tak zajištěno, že budou zahrnuty pouze programy s platnou akreditací. V ČR najdeme i některé programy, které spojují informatiku a technickou výchovu, které jsou zaměřeny hlavně pro budoucí učitele odborných středních škol. Tyto programy se značně svým obsahem liští, proto nejsou do studie zahrnuty. Jelikož mohou vysoké školy akreditovat programy vzdělávající budoucí učitele informatiky akreditovat pod různými jmény, byla provedena rešerše otevíraných oborů na všech fakultách

vzdělávajících učitele v ČR. Z této rešerše vzniknul vzorek 25 studijních programů ze 17 fakult 10 univerzit. Pro potřeby studie bylo potřeba vybrat předměty, které souvisí s výukou programování. Na základě zkoumání složení předmětů v jednotlivých programech bylo zvoleno 5 skupin předmětů, jenž mají souvislost s programováním a algoritmizací.

- **Výuka programování** do této kategorie byly zařazeny všechny předměty, jejímž obsahem je výuka programování či teorie přímo související s programování jako je teorie paradigmat programování.
- Teoretická informatika do této kategorie je zařazen předmět, pokud alespoň částí jeho obsahu je teorie informatiky, která s programováním souvisí. Jedná se o teorii automatů a formálních jazyků, gramatiky, složitosti a vyčíslitelnosti.
- Teorie algoritmů Do této kategorie je zařazen předmět, pokud je alespoň částí jeho obsahu teorie algoritmů.
- Programování v prostředí WWW do této kategorie jsou zařazeny všechny předměty, jejichž součástí je programování v jazyku JavaScript nebo PHP.
- Didaktické předměty do této kategorie je zařazen předmět, pokud alespoň částí jeho obsahu je didaktika programování nebo didaktika algoritmizace.

univerzita	fakulta	typ	program
UJEP	Přírodovědecká fakulta	Bc.	Informatika
ZČU	Pedagogická fakulta	Bc.	Informatika se zaměřením na vzdělávání
	Pedagogická fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky pro ZŠ
JU	Pedagogická fakulta	Bc.	Informační technologie se zaměřením na vzdělávání
m JU	Pedagogická fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky pro 2. stupeň základních škol
JU	Přírodovědecká fakulta	Bc.	Informatika pro vzdělávání
JU	Přírodovědecká fakulta	NMgr.	?
MUNI	Přírodovědecká fakulta	Bc.	Informatika a druhý obor
MUNI	Přírodovědecká fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky pro střední školy
UPOL	Přírodovědecká fakulta	Bc.	Informatika pro vzdělávání
UPOL	Přírodovědecká fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky pro střední školy
OU	Přírodovědecká fakulta	Bc.	Informatika (dvouoborové)
OU	Přírodovědecká fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky pro 2. stupeň základních škol a střední školy
OU	Pedagogická fakulta	Bc.	Informační a komunikační technologie se zaměřením na vzdělávání
UHK	Přirodovědecká fakulta	Bc.	Informatika se zaměřením na vzdělávání
UHK	Pedagogická fakulta	NMgr.	Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - informatika
UHK	Pedagogická fakulta	NMgr.	(Učitelství pro střední školy - informatika)
TUL	Přírodovědně-humanitní a pedagogická	Bc.	Informatika se zaměřením na vzdělávání
TUL	Přírodovědně-humanitní a pedagogická	NMgr.	Učitelství informatiky pro střední školy
TUL	Přírodovědně-humanitní a pedagogická	NMgr.	Učitelství informatiky pro 2. stupeň základní školy
UK	Matematicko.fyzikální fakulta	Bc.	Informatika se zaměřením na vzdělávání
UK	Matematicko.fyzikální fakulta	NMgr.	Učitelství informatiky
UK	Pedagogická fakulta	Bc.	Informační technologie
UK	Pedagogická fakulta	NMgr.	Informační a komunikační technologie
UTB	?	NMgr.	Učitelství informatiky pro střední školy

4 Textová analýza

- 4.1 Popis vzorku
- 4.2 Popis způsobu analýzy
- 4.3 Výsledky

5 Návrh konceptu pregraduální přípravy

- 5.1 **Z**Š
- 5.2 SŠ

6 Závěr

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Etiam lobortis facilisis sem. Nullam nec mi et neque pharetra sollicitudin. Praesent imperdiet mi nec ante. Donec ullamcorper, felis non sodales commodo, lectus velit ultrices augue, a dignissim nibh lectus placerat pede. Vivamus nunc nunc, molestie ut, ultricies vel, semper in, velit. Ut porttitor. Praesent in sapien. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Duis fringilla tristique neque. Sed interdum libero ut metus. Pellentesque placerat. Nam rutrum augue a leo. Morbi sed elit sit amet ante lobortis sollicitudin. Praesent blandit blandit mauris. Praesent lectus tellus, aliquet aliquam, luctus a, egestas a, turpis. Mauris lacinia lorem sit amet ipsum. Nunc quis urna dictum turpis accumsan semper.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Etiam lobortis facilisis sem. Nullam nec mi et neque pharetra sollicitudin. Praesent imperdiet mi nec ante. Donec ullamcorper, felis non sodales commodo, lectus velit ultrices augue, a dignissim nibh lectus placerat pede. Vivamus nunc nunc, molestie ut, ultricies vel, semper in, velit. Ut porttitor. Praesent in sapien. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Duis fringilla tristique neque. Sed interdum libero ut metus. Pellentesque placerat. Nam rutrum augue a leo. Morbi sed elit sit amet ante lobortis sollicitudin. Praesent blandit blandit mauris. Praesent lectus tellus, aliquet aliquam, luctus a, egestas a, turpis. Mauris lacinia lorem sit amet ipsum. Nunc quis urna dictum turpis accumsan semper.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Etiam lobortis facilisis sem. Nullam nec mi et neque pharetra sollicitudin. Praesent imperdiet mi nec ante. Donec ullamcorper, felis non sodales commodo, lectus velit ultrices augue, a dignissim nibh lectus placerat pede. Vivamus nunc nunc, molestie ut, ultricies vel, semper in, velit. Ut porttitor. Praesent in sapien. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Duis fringilla tristique neque. Sed interdum libero ut metus. Pellentesque placerat. Nam rutrum augue a leo. Morbi sed elit sit amet ante lobortis sollicitudin. Praesent blandit blandit mauris. Praesent lectus tellus, aliquet aliquam, luctus a, egestas a, turpis. Mauris lacinia lorem sit amet ipsum. Nunc quis urna dictum turpis accumsan semper.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Etiam lobortis facilisis sem. Nullam nec mi et neque pharetra sollicitudin. Praesent imperdiet mi nec ante. Donec ullamcorper, felis non sodales commodo, lectus velit ultrices augue, a dignissim nibh lectus placerat pede. Vivamus nunc nunc, molestie ut, ultricies vel, semper in, velit. Ut porttitor. Praesent in sapien. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Duis fringilla tristique neque. Sed interdum libero ut

metus. Pellentesque placerat. Nam rutrum augue a leo. Morbi sed elit sit amet ante lobortis sollicitudin. Praesent blandit blandit mauris. Praesent lectus tellus, aliquet aliquam, luctus a, egestas a, turpis. Mauris lacinia lorem sit amet ipsum. Nunc quis urna dictum turpis accumsan semper.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Etiam lobortis facilisis sem. Nullam nec mi et neque pharetra sollicitudin. Praesent imperdiet mi nec ante. Donec ullamcorper, felis non sodales commodo, lectus velit ultrices augue, a dignissim nibh lectus placerat pede. Vivamus nunc nunc, molestie ut, ultricies vel, semper in, velit. Ut porttitor. Praesent in sapien. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Duis fringilla tristique neque. Sed interdum libero ut metus. Pellentesque placerat. Nam rutrum augue a leo. Morbi sed elit sit amet ante lobortis sollicitudin. Praesent blandit blandit mauris. Praesent lectus tellus, aliquet aliquam, luctus a, egestas a, turpis. Mauris lacinia lorem sit amet ipsum. Nunc quis urna dictum turpis accumsan semper.

Literatura

- Berki, J. (2011), Ict in the czech and slovak national curriculum, in 'Proceedings of 5th Internaitonal Conference ISSEP', Association of the Infovek Project and Faculty of Mathematics, Physics and Informatics, Comenius University, Bratislava.
- Berki, J. (2016), 'Projektované, realizované a dosažené ict kurikulum na základních školách'. Plzeň. Disertační práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Pedagogická fakulta. Katedra informatiky. Školitel doc. PhDr. Alena Hošpesová, Ph.D.
- Bolshakova, E. (2005), 'Programming paradigms in computer science educaion', International journal information theories.
 - **URL:** http://www.foibg.com/ijita/vol12/ijita12-3-p13.pdf
- Cormen, T. H. (2013), Algorithms Unlocked, MIT University Press Group Ltd.
- Cormen, T. H., Leiserson, C. E., Rivest, R. L. & Stein, C. (2009), Introduction to Algorithms, The MIT Press.
- Harel, D. & Feldman, Y. (2004), Algorithmics: The Spirit of Computing (3rd Edition), Addison-Wesley.
- Škavrda, L. (2006), 'Co je to funkcionální programování'. http://programujte.com/clanek/2006032503-co-je-to-funkcionalni-programovani/.
- Knuth, D. E. (2008), Umění programování. 1. díl: Základní algoritmy, Computer Press.
- MŠMT (2016), 'Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání'. URL: http://www.nuv.cz/uploads/RVP_ZV_2016.pdf
- Motyčka, A. (1999), Algoritmizace. Brno: Konvoj.
- Schubert, S. & Schwill, A. (2011), Didaktik der Informatik, Spektrum-Akademischer Vlg.
- Skiena, S. (2008), The Algorithm Design Manual, Springer London Ltd.

Seznam tabulek

2.1	Obsahový okruh programování a vývoj aplikací	16
2.2	Obsahový okruh Postupy, riešenie problémov, algoritmické myslenie	
	z ŠVP 2011	17
2.3	Obsahový okruh programování a vývoj aplikací	18